

Ten podzimní čas

Marta Kubišová

Husy z křídel pírká ztrácejí
cestou bílou oblohou
leží kolem v bílých závějích
dálku cítím u nohou.

S jeřabinou krvácím
a je veta po ptácích
s jeřabinou já tu pláču zas
závan léta ve mě zhas.

Jeřabinám v krůpějích
slunce zlíná s nadějí
že já létem zmámená
půjdu světem dál bez jména
ten podzimní čas též jaro tají.

Husy v přímce nebem táhnou zas
dálkou křídla zašumí
já v té vůni vzduchu cítím Čas
Čas je stav co neumím.

V jeřabinách zhoustnul mráz
já jsem jiná jako Čas
v jeřabinách smutek s pálenkou
kráčí k zimám nad sklenkou.

Jeřabinám v krůpějích
slunce zlíná s nadějí
že já létem zmámená
půjdu světem zas bez jména
ten podzimní čas kéž jaro tají.